

Arrest

nr. 71 821 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 15 januari 2010, verklaart er zich op 24 juni 2010 vluchteling.

1.2. Op 8 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Paharianwali, district Mandi Bahauddin. In 2006 werd u lid van de PMLQ (Pakistan Muslim League Quaid-e-azam). Op 10 februari 2008 organiseerde uw partij in aanloop naar de verkiezingen een publieke campagne in Pindi Kalu. Tijdens de voorbereidingen daarvan werden jullie aangevallen door leden van de PPP (Pakistan Peoples Party). Er werd geschoten en jullie werden bedreigd. U stapte naar de politie en diende een klacht in tegen de leden van de PPP. Er werd een FIR (First Information Report) opgesteld. De verkiezingen van 18 februari 2008 werden in Mandi Bahauddin gewonnen door de PPP. Twee weken later, op 3 maart 2008, kwamen een tiental personen van de PPP naar uw thuis. Ze kwamen binnen en begonnen in het rond te schieten. U ging voor de tweede keer naar de politie om klacht neer te leggen en opnieuw werd er een FIR opgesteld. Op 20 januari 2009 vond er een inauguratie plaats waarbij Asif Bashir Bhagat, de lokale leider van de PPP, aanwezig was. U ging er samen met nog enkele andere personen naartoe en tijdens de speech van Asif Bashir Bhagat begonnen jullie in de lucht te schieten en de aanwezigen te slaan. Hierdoor werd er een klacht tegen u ingediend en werd u gearresteerd. Drie dagen later werd u van het plaatselijk politiekantoor overgebracht naar de gevangenis van Mandi Bahauddin. Na 20 dagen werd u terug vrijgelaten. Uit angst om opnieuw te worden gearresteerd, vluchtte u naar Lahore. Daar verbleef u tot aan uw vertrek uit Pakistan bij een vriend. Op 11 december 2009 verliet u Pakistan per boot vanuit Karachi. U reisde illegaal samen met nog enkele andere mensen op verschillende boten en kwam uiteindelijk op 15 januari 2010 aan in België. Op 24 juni 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste twee bladzijden van uw paspoort, drie FIR's met de vertaling ervan, een brief van uw advocaat en een attest van de PMLQ.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel 'origineel Pakistaans bewijs' kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. U legt enkel een fotokopie voor van uw paspoort, waarvan de bewijswaarde relatief is gezien het gemakkelijk gemaakt kan worden door knip- en plakwerk. Uw origineel paspoort waarover u in Pakistan beschikte, legde u niet voor. U schiet tekort in uw plicht tot medewerking door uw paspoort niet voor te leggen. Het ontbreken van een origineel identiteits- of nationaliteitsdocument en het tekort schieten in uw medewerkingsplicht houdt reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas. Wat betreft uw beweerde lidmaatschap van de PMLQ en uw functie binnen deze partij dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de PMLQ beperkt is en u niet duidelijk hebt gemaakt wat uw positie is binnen de partij. Vooreerst weet u niet wanneer de PMLQ is opgericht. Eerst dacht u dat het waarschijnlijk in 2004 was. Daarna veranderde u uw mening en stelde u dat de PMLQ in 2000 werd opgericht (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Geen van beiden zijn echter correct, daar de PMLQ in 2002 werd opgericht. Op de vraag of er dan in 2000, wanneer volgens u de partij werd opgericht, verkiezingen waren, antwoordde u ontwijkend. U stelde pas in 2006 lid te zijn geworden van de PMLQ en daarvoor geen interesse te hebben gehad in politiek (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Het nationaal hoofdkwartier van de PMLQ kunt u evenmin correct situeren. Volgens u ligt het in Lahore (zie gehoorverslag CGVS p. 10). In werkelijkheid is het nationaal hoofdkwartier van de PMLQ echter in Islamabad gevestigd. Wanneer u werd gevraagd naar het verschil in ideeën tussen de PMLQ en de PMLN, die zich in 2002 van elkaar scheidden, diende u het antwoord schuldig te blijven. Volgens u is het in uw regio niet de ideologie die overtuigt maar wel de persoon die van die regio is (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Wat betreft uw functie binnen de partij stelde u dat u deelnam aan verkiezingscampagnes en mensen overtuigde om voor de PMLQ te stemmen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Wanneer u werd gevraagd wat u dan precies zegt tegen mensen om hen te overtuigen, gaf u opnieuw een ontwijkend en vaag antwoord. U zou hen enkel zeggen dat ze op Basma Raiz Chudhary moeten stemmen omdat hij alles voor hen zal doen. Meer concreet dan dit is uw antwoord niet, zelfs niet wanneer de vraag u voor de tweede keer werd gesteld (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Als actief partijlid van de PMLQ zou men een grondigere kennis van de partij mogen verwachten dan die u aan de dag legt. De vaststelling dat uw kennis zeer beperkt is, doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan uw beweerde profiel als PMLQ'er. Daarenboven beweerde u wel een lidkaart te hebben gehad, maar kon u deze niet voorleggen omdat u ze zou zijn verloren (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Voorts zijn er nog enkele tegenstrijdigheden vastgesteld in verband met de FIR's die u neerlegde. In de eerste FIR, daterend van 10 februari 2008, staat dat u verklaarde vice-voorzitter te zijn van de PMLQ, alsook persoonlijk secretaris van Chaudhry Riaz Asghar, district-voorzitter van PMLQ en "district nazim". Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u dergelijke functie bekleedde. Wanneer u expliciet werd gevraagd naar uw functie binnen de partij

verklaarde u namelijk deel te nemen aan de verkiezingscampagne en mensen te overtuigen om voor de PMLQ te stemmen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Zoals uit voorgaande blijkt, is uw kennis m.b.t. de PMLQ ook dermate zwak dat er weinig geloof kan worden gehecht aan wat er in de FIR staat. Voorts dient te worden opgemerkt dat u op 10 februari 2008 tegen acht personen hebt klacht ingediend. Dat blijkt uit de FIR. Wanneer u echter tijdens het gehoor op het CGVS werd gevraagd wie er werd gearresteerd na uw klacht, stelde u hun namen niet te kennen. Wanneer u opnieuw werd gevraagd of u geen enkele naam kende, kon u met moeite twee namen noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 7). De vaststelling dat de inhoud van de FIR niet volledig overeenstemt met uw verklaringen, ondermijnt doen dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder dient te worden vastgesteld dat er diverse documenten, die u wel zou kunnen neerleggen, ontbreken. U verklaarde dat u bij uw vrijlating uit de gevangenis in februari 2009 een document kreeg. De secretaris van de "district nazim" nam echter alle documenten mee (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Ten eerste is het aan de asielzoeker om zijn relaas zo goed mogelijk te onderbouwen met documenten. Aangezien u weet waar de documenten m.b.t. uw opsluiting zich bevinden, is het aan u om deze te bekomen en voor te leggen. Ten tweede verklaarde u dat de secretaris van de "district nazim" deze documenten heeft. Volgens de informatie uit de FIR opgesteld op 10 februari 2008 zou u zelf nochtans de secretaris van de "district nazim" zijn geweest. Voorts zou u na uw vrijlating uit de gevangenis een oproepingsbrief hebben ontvangen van de rechtbank. Deze zou zich nu bij uw advocaat bevinden. Op de vraag waarom u uw advocaat niet gevraagd hebt u het document op te sturen, stelde u dat hij u enkel de brief stuurde die u hebt neergelegd en dat u dacht dat het zo wel zou volstaan (zie gehoorverslag CGVS pp. 12-13). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het ontbreken van dergelijke belangrijke documenten. De vaststelling dat u, volgens uw verklaringen, wel over documenten bezit die aantonen dat u in de gevangenis hebt gezeten maar deze niet voorlegt, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wat betreft uw verklaringen over uw reis van Pakistan naar België bleef u zeer vaag. U wist niet precies hoeveel boten u genomen hebt, u wist niet in welke landen de boten overal gestopt zijn, u wist niet waar u in België bent aangekomen en u wist helemaal niets van het paspoort waarmee u gereisd zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Dergelijke vage verklaringen doen dan ook vermoeden dat u voor de Belgische asielinstanties probeert te verhullen dat u met uw eigen paspoort van Pakistan naar België bent gereisd. Dit zou immers impliceren dat u geen gegronde vrees dient te koesteren voor de Pakistaanse autoriteiten en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Tot slot dient te worden opgemerkt dat u na uw aankomst in België meer dan vijf maanden hebt gewacht alvorens asiel aan te vragen. Wanneer u werd gevraagd naar de reden daarvoor stelde u dat u bang was en dat u van verschillende mensen verschillend advies kreeg. Ze zeiden u onder meer dat het geen zin had om asiel aan te vragen omdat u toch geweigerd zou worden. Van iemand die zijn land van herkomst diende te verlaten ten gevolge van een gegronde vrees voor vervolging, kan worden verwacht dat hij direct na aankomst in het buitenland op zoek gaat naar bescherming. Dat u naliet dit te doen, is eens te meer een indicatie dat u geen gegronde vrees koestert. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Zoals eerder reeds vermeld kunnen fotokopies gemakkelijk worden vervalst waardoor ze slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben. De fotokopie van de eerste twee bladzijden van uw paspoort zijn dus geen afdoende bewijs van uw identiteit of nationaliteit. Wat betreft de FIR's die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat de tekst duidelijk is geschreven op een fotokopie van een blanco FIR. Deze drie verschillende fotokopieën waarop de inhoud van de drie verschillende FIR's werd geschreven, lijken bovendien heel erg op elkaar wanneer er wordt gekeken naar de zwarte lijnen aan de zijkant. Dit doet dan ook ernstig vermoeden dat er zwaar gefraudeerd is waardoor de FIR's elke bewijswaarde verliezen. Bovendien is de inhoud niet gelijklopend aan uw verklaringen, zoals hierboven aangegeven. Met betrekking tot de brief van uw advocaat en het attest van de PMLQ, dient te worden opgemerkt dat deze een gesolliciteerd karakter vertonen en er aldus aan de geloofwaardigheid van de inhoud kan worden getwijfeld, des te meer daar uw kennis over de PMLQ niet kon overtuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, minstens te schorsen. Verzoeker wenst immers nieuwe gegevens zoals bepaald in artikel 39/76, §1 neer te leggen van zodra hij ze zal ontvangen. Een bewijs van gevangenschap en oproeping om voor de rechtbank te verschijnen bevinden zich bij raadsman Amjad Hussain Tarar maar werden opgevraagd, het is momenteel wachten op de ontvangst ervan. Een bewijs van lidmaatschap en politieke activiteit van de partij PMLQ werd eveneens

opgevraagd en zal bij ontvangst worden voorgelegd. Het niet verlenen van een vraag tot machtiging van verblijf maakt een ernstig en persoonlijk nadeel uit voor verzoeker vermits verzoeker een voltijdse arbeidsovereenkomst heeft voor bepaalde duur die eindigt op 30/09/2011 en er mogelijkheid is om een nieuwe arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur aan te gaan.

2.2. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de schorsing en annulatie van de bestreden beslissing vordert, dient te worden gesteld dat deze beslissing genomen werd op grond van artikel 57/6, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om aan de vreemdeling bedoeld in artikel 53 de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 te erkennen of te weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 toe te kennen of te weigeren toe te kennen. Tegen deze beslissingen staat enkel een beroep open overeenkomstig de bepalingen van artikel 39/2, §1 op grond waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bestreden beslissing kan bevestigen, hervormen of vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft hetzij omdat essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming zonder bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.

2.3. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) verzoeker geen origineel Pakistaans bewijs kan neerleggen ter staving van zijn identiteit of nationaliteit, (ii) verzoekers kennis van de PMLQ zodanig beperkt is dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde lidmaatschap waarvan verzoeker hoe dan ook geen bewijs neerlegt, (iii) de inhoud van de door verzoeker neergelegde FIR's niet overeenstemt met zijn verklaringen waardoor de geloofwaardigheid van het relaas wordt ondermijnd, (iv) verzoeker verklaart documenten te hebben die aantonen dat hij in de gevangenis heeft gezeten doch deze documenten niet voorlegt, (v) verzoekers verklaringen over zijn reisweg bijzonder vaag zijn waardoor het vermoeden ontstaat dat verzoeker voor de Belgische asielinstanties tracht te verhullen dat hij met zijn eigen paspoort naar België is gereisd hetgeen dan ook impliceert dat hij geen gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren voor de Pakistaanse autoriteiten en (vi) verzoeker na zijn aankomst in België nog meer dan vijf maanden gewacht heeft alvorens een asielaanvraag in te dienen.

De motieven van de bestreden beslissing worden op geen enkele manier weerlegd door de verzoeker noch wordt er een aannemelijke verklaring voor gegeven. De motieven blijven derhalve onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER